



СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ,
ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 16 (695)

Четвер, 8 травня 1952 р.

ц. 20 к.

МОГУТНЯ ЗБРОЯ ПАРТІЇ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

П'ятого травня трудящі нашої країни широко відзначили день більшовицької преси. Народжена у вогні революційної боротьби робітничого класу проти царського самодержавства, проти поміщицько-капіталістичного ладу, більшовицька преса виросла за роки радянської влади в могутню силу. Вона є найгострішою, найсильнішою зброєю партії в боротьбі за перемогу комунізму в нашій країні.

Наша преса, як колективний пропагандист, агітатор і організатор мас, завжди несла й несе в народні маси великі ідеї марксизму-ленінізму, роз'яснює політику партії та уряду, мобілізує і організує радянський народ на здійснення великої історичної мети — побудови комуністичного суспільства. Радянська преса служить в руках партії дійовим засобом комуністичного виховання мас.

Мобілізуюча сила друкованого слова в нашій країні величезна. Пропагуючи передовий досвід новаторів промисловості та сільськогосподарства, наші газети і журнали озброюють цим досвідом мільйони людей, будять їх творчу думку, допомагають їм повністю розгорнути свої здібності і таланти в праці на благо Батьківщини.

Рік-у-рік зростає кількість газет, журналів, книг, які видаються на 119 мовах народів СРСР. В 1913 році в царській Росії було всього 859 газет з розовим тиражем в 2,7 мільйона примірників. В 1950 році в нашій країні кількість газет збільшилась до 8 тисяч, з розовим тиражем понад 33,5 мільйона примірників. За даними Всесоюзної книжкової палати, праці Маркса, Енгельса, Леніна і Сталіна в Радянському Союзі видані на 72 мовах народів СРСР і на 29 іноземних мовах. Загальний тираж творів класиків марксизму-ленінізму досяг майже мільярда примірників.

Сила радянської преси — в її правдивості, в нерозривному зв'язку з широкими масами трудящих. Радянська преса відображає кровні інтереси народу і створюється руками народних мас. Листи трудящих, які публікуються на сто-

рінках нашої преси, свідчать про великий розквіт нашого життя, невичерпну творчу ініціативу радянських людей, пафос будівництва комунізму.

На відміну від почесної ролі і завдань більшовицької преси в нашій країні, буржуазна преса є знаряддям в руках правлячих класів капіталістичних країн для затулювання свідомості мас, для економічного та політичного пригноблення трудящих і підкорення їх буржуазній ідеології.

На прикладі радянської преси прогресивна преса всіх країн бачить, як треба послідовно боротися за мир. Наша преса нещадно зриває маски з паліїв війни, викриває агресивний характер зовнішньої політики правлячих класів імперіалістичних держав, виступає за гласність миру і дружби між народами.

В світлі виконання почесних і відповідальних завдань, поставлених перед радянською пресою нашою партією та урядом, працює і наша університетська стінна преса. На факультетах, відділеннях, на курсах і в групах університету випускаються десятки стінних газет, «бойових листків», «блискавок», які мобілізують студентство на відмінне навчання, підвищення ідейно-теоретичного і культурного рівня, на активну громадську роботу, допомагають громадським організаціям у вихованні висококваліфікованих і високоосвічених радянських спеціалістів.

Вдало висвітлюють багатогранне життя своїх факультетів стінна газета філологів «Горьковець», стіннівка хіміків «За советскую науку» та інші. Ці газети стали бойовими помічниками партійних, комсомольських, профспілкових організацій у справі мобілізації вихованців університету на виконання всіх завдань, які ставлять перед студентством більшовицька партія, радянський уряд.

Підтримувати все передове, прогресивне, що народжується завдяки творчій ініціативі нашого народу, повсякденно виховувати трудящих в дусі животворних ідей Леніна—Сталіна, культивувати в масах радянський патріотизм — почесна справа нашої преси.

3 нагоди Дня більшовицької преси

5 травня 1952 року, в День більшовицької преси, відбулось засідання Вченої Ради філологічного факультету, присвячене 40-річчю більшовицької «Правди».

Декан факультету П. П. Вербицький у вступному слові зауважив, що все прогресивне людство відзначає День більшовицької преси, який до того ж збігається в цьому році із 40-річчям «Правди».

Доповідь на тему «Ленін і Сталін — організатори і керівники «Правди» зробив кандидат історичних наук В. П. Будніков.

«Правда» 1912 року, — підкреслив доповідач, — була фундаментом для перемоги більшовизму в 1917 році. Випе- стувана великими вождями Ленінін і Сталінін більшовицька «Правда» виросла і розквітла, стала могутньою зброєю комуністичного виховання широких народних мас. В наші дні більшовицька преса відіграє величезну роль у формуванні соціалістичної свідомості народу, в боротьбі за побудову комунізму.

6 травня на факультеті відбулася студентська наукова конференція з нагоди Дня більшовицької преси.

С. ШЛЯХОВА.

Газета—не тільки колективний пропагандист і колективний агітатор, але також і колективний організатор.

В. І. ЛЕНІН.

Преса повинна рости не по днях, а по годинах, — це найгостріша і найсильніша зброя нашої партії.

Й. В. СТАЛІН.

ПЕРЕДПЛАТОЮ ПОЗИКИ ЗРОБИМО СВІЙ ВКЛАД У СПРАВУ ПОБУДОВИ КОМУНІЗМУ

☆☆☆

ЩОБ ДАЛІ МІЦНІЛА І КВІТЛА КРАЇНА

Піднесений настрій панує в переповненій аудиторії фізичного корпусу, де зібралися на мітинг професори, викладачі, студенти і адміністративно-технічні працівники фізико-математичного факультету. Мітинг відкриває голова студентського профбюро т. Фомін. Його повідомлення про випуск радянським урядом нової державної позики розвитку народного господарства СРСР присутні зустрічають дружними оплесками.

З схвилюваною промовою виступає старший викладач Л. М. П'ятигорський. Він говорить про те, що державні позики в нашій країні є однією з форм мобілізації коштів народу для будівництва комунізму, що, передплачуючи нову позику, ми вносимо свої трудові карбованці на те, щоб ще більше міцніла і квітла наша країна. Промовець висловлює упевненість, що колектив фізико-математичного факультету, як і весь радянський народ, дружно підтримає нову позику.

За ним бере слово Б. Є. Веркін.

— Будівництво комунізму, — говорить він, — ґрунтується на могутній енергетичній базі, на насиченості нашої промисловості передовою технікою. Ця техніка потребує праці нових загонів фізиків і математиків, яких готує наш університет. Дружну передплату на нову позику ми підкріпимо новими успіхами в навчанні і праці.

Загальну думку висловив студент Бар'яхтаров:

— Передплатою на кожну нову позику, — сказав він, — наш народ виявляє свою любов до більшовицької партії, до натхненника всіх наших перемог — товариша Сталіна, своє бажання бачити рідну країну ще могутнішою.

Починається передплата на нову державну позику. Академіки М. П. Барабашев, К. Д. Сінельников А. К. Вальтер, професори Н. І. Ахїєзер, В. Л. Герман, І. М. Лівшиц першими оформлюють передплату, показуючи приклад всьому колективі факультету.

Фізико-математичний факультет одностайно й організовано передплатив нову позику.

М. ЮРЧЕНКО.

ПОЗИКА МИРУ

З радістю зустріли викладачі і студенти філологічного факультету постанову партії та уряду про нову державну позику. На багатолюдному мітингу виступив викладач Ф. О. Коноваленко.

— В той час, як в капіталістичних країнах кошти трудящих йдуть на підготовку війни, — сказав він, — наш радянський карбованець йде на будівництво величних будов комунізму, нових шкіл, санаторіїв, бібліотек.

На мітингу виступили також доценти О. Г. Розенберг, І. Т. Балака, викладачі В. О. Чиркова, Ф. Й. Луцька, студентка Н. Луценко та інші.

Зразу ж після мітингу філологи дружно підписалися на нову державну позику.

А. МЕЛЬНИЧЕНКО.

ДЛЯ БЛАГА НАРОДУ

Багатолюдний мітинг з приводу випуску нової державної позики відбувся на біологічному факультеті.

Професори, викладачі, студенти, технічні працівники в той же день закінчили оформлення передплати по факультету.

З великим політичним піднесенням пройшов мітинг на історичному факультеті. Його відкрив голова профбюро т. Харитонов. Викладач т. Слущка від імені професорів та викладачів факультету заявила, що кожний з них з радістю виконає свій патріотичний обов'язок перед соціалістичною Батьківщиною. Відмінник навчання, парторг другого курсу т. Кузнецов закликав присутніх наслідувати цей приклад. Курс, на якому т. Кузнецов очолює партійну групу, показав велику організованість у проведенні передплати.

Ю. ТИХОМИРОВ.

НА ЗАВЕРШЕННЯ СТАЛІНСЬКИХ БУДОВ КОМУНІЗМУ

Вранці 6 травня велику аудиторію хімічного факультету заповнили професори, викладачі, студенти, адміністративно-технічний персонал хімічного факультету, інституту хімії, працівники друкарні і центрального апарату університету. Всі зібралися сюди, щоб продемонструвати свою відданість більшовицькій партії, радянському уряду, великому Сталіну.

Багатьом з присутніх хочеться висловити свої почуття. Першим бере слово один із найстаріших професорів університету — Л. М. Андреасов. Він говорить про те, що весь радянський народ з радістю сприйняв повідомлення про випуск нової державної позики і, як завжди, охоче сприятиме найшвидшій її реалізації. Кожний трудящий знає, що нова позика має на меті забезпечити дальший розвиток народного господарства СРСР, розгортання будівництва сталінських споруд комунізму на Волзі, Дніпрі, Аму-Дар'ї.

Закінчуючи промову, проф. Андреасов заявляє, що він буде щасливий допомогти своїми заощадженнями справі завершення великих будов комунізму.

Далі виступають викладачі і студенти хімічного факультету, представники друкарні і центрального апарату. Всі вони говорять про цілковиту підтримку політики партії, про бажання зробити свій вклад у справу будівництва комунізму.

За прикладом проф. Андреасова, передплатили позику тт. Палатнік, Грицан, Толмачов та інші викладачі.

З великим піднесенням провели передплату і студенти.

Профорг друкарні університету тов. Цвіркуненко заповнив присутніх, що працівники друкарні 100-процентною передплатою на нову позику продемонструють свою згуртованість навколо партії Леніна—Сталіна, своє патріотичне бажання зробити все можливе для дальшого розквіту життя в нашій країні.

В. ТОЛМАЧОВ,

голова профбюро хімічного факультету.

Відповідає Петро Жук

В групі «А» третього курсу відділення журналістики філологічного факультету йде семінар з політекономії.

— Петро Жук! — викликає викладач.

Жвавий юнак підіймається з-за столу. Спочатку у всій його постаті відчувається ніяковість. Але чим далі, тим твердішим, більш упевненим стає його голос, ніяковість зникає. З великою послідовністю Петро викладає матеріал, виявляючи глибокі знання, серйозну підготовленість. Він говорить про загнівання імперіалізму, про сучасних воїнувальних мракобісів, які хочуть повернути назад колесо історії, про нові могутні прогресивні сили, які сміливо кидають в обличчя паліям війни рішуче «ні».

Викладач ставить йому заслужену «п'ятірку».

Серйозне, вдумливе ставлення до обов'язків радянського студента є характерною особливістю Петра Жука. Ще не було випадку, коли б він прийшов непідготовленим на семінар, колоквіум або політгодину. Його часто можна бачити в Центральній науковій бібліотеці університету або в Державній науковій бібліотеці ім. Короленка. До нього завжди можна звернутися за поясненням, допо-

могою — він уважно вислухає і дасть ґрунтовну, вичерпну відповідь.

З такою ж серйозністю ставиться Петро і до своїх громадських обов'язків. Він — редактор курсового «бойового листка», активний учасник ДТСАФ, керівник одного з спортивних гуртків. В курсовій пресі він веде непримиренну боротьбу з прогульниками і ледарями, порушниками трудової дисципліни, ставить злободенні принципи питання з життя курсу.

Чуйний товариш, активний громадський працівник, Петро завжди уважно прислухається до критики. Недавно на комсомольських зборах обговорювалось питання про роботу редактора «бойового листка». Окремі недоліки в діяльності Петра товариші піддали серйозній критиці. Вболіваючи за якість курсової стінної преси, він правильно сприйняв критичні зауваження товаришів. І вже тепер можна сказати, що критика принесла користь і йому і всьому курсу.

Серйозне ставлення до виконання своїх обов'язків перед народом, партією є почесною справою кожного студента. Петро Жук може бути зразком у цьому.

Е. СЕДИШЕВ.

Висока активність

Студенти другого курсу біологічного факультету наполегливо оволодівають марксистсько-ленінською теорією. Про це свідчить хоча б активність і ґрунтовність відповідей студентів на семінарських заняттях. Так, на останньому семінарі (керівник доцент Парицький) в першій групі з 22 чоловік виступило 18, а в другій групі — 15 студентів.

Правильно і глибоко висвітлювали питання Алла Мельниченко, Неллі Махінко, Гліб Медведєв, Лідія Утевська, Роза Курило.

Глибоко вивчає основи марксизму-ленінізму Г. Медведєв.

— Я не намагаюсь завчати напам'ять окремі положення, — розповідає він. — Марксизм-ленінізм не любить талмудистського підходу. Я стараюсь схопити основне, глибоко усвідомити зміст, пов'язати його з подіями сучасності.

Скласти іспит з основ марксизму-ленінізму в наступній екзаменаційній сесії тільки на «відмінно» і «добре» — таке завдання поставили перед собою студенти другого курсу біологічного факультету.

І. ПРИХОДЬКО.

Принципово і своєчасно обговорювати стенограми лекцій

Практика стенографування і наступного обговорення лекцій стала важливою умовою підвищення ідейно-теоретичного рівня викладання в нашому університеті. Відкрита принципова дискусія по стенограмі допомагає і лекторові, і всім учасникам обговорення.

Слід, проте, відзначити, що далеко не на всіх факультетах правильно і повністю використовуються ті можливості для підвищення якості викладання, які дає обговорення лекцій товаришами.

Недавно нам довелося ознайомитися з роботою ряду кафедр історичного факультету. Виявилось, що подекуди до обговорення стенограм ще ставляться формально. Так, наприклад, 26 жовтня минулого року була застенографована лекція доцента кафедри нової історії т. Альпера. Ця стенограма пролежала в папці кафедри понад чотири місяці, і лише 3 березня відбулося обговорення. На кафедрі історії середніх віків до сьогоднішнього дня не обговорювали ще лекції тов. Митряєва, прочитаної в лютому цього року.

Існує точно встановлений строк для обговорення стенограм — один місяць, але і на кафедрі історії стародавнього світу і на кафедрі історії СРСР цього порядку не дотримуються. Ясно, що запізниле обговорення зовсім не таке продуктивне, яким воно могло б бути.

Кожне обговорення стенограм треба ретельно підготувати. Тільки тоді воно буде справді корисним. Для цього всі члени кафедри повинні заздалегідь ознайомитися з стенограмою. Цілеспрямована, принципова критика і самокритика — ось найважливіша запорука, яка

дозволить перетворити кожне обговорення на творчу дискусію про ідейно-теоретичну і методичну якість лекції. Удачі і невдачі лектора повинні хвилювати кожного члена кафедри.

Знайомлячись з протоколами кафедри історії СРСР, можна відзначити ту позитивну рису, що протягом учбового року тут була обговорена велика кількість стенограм. Широке обговорення викликало практичне заняття, проведене т. Барак на третьому курсі історичного факультету. Товариші зазначили методичні помилки керівника семінару. Зауважено, що ряд невірних методологічних положень, висловлених студентами, не був правильно з'ясований викладачем.

Проте кафедра історії СРСР не завжди правильно користується обговореннями. Плодотворно обговорити на одному засіданні можна не більше як одну-дві стенограми. Тимчасом 20 жовтня на засідання було призначено обговорення чотирьох лекцій; крім того, в порядку денному кафедри передбачалося вирішити ряд інших важливих справ. Ясно, що при такому підході докладно і всебічно обговорити всі стенограми не було можливості.

Наші кафедри повинні пам'ятати, що обговорення стенограм лекцій і семінарських занять — це не формальність, а найефективніший засіб для того, щоб підвищити рівень викладання в університеті. Цим засобом треба користуватися уміло і повністю використовувати його.

Доцент Д. НАЗАРЕНКО,
проректор університету
по учбовій частині.

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ ГОДИНИ

«Образ Батьківщини у творчості передвижників-пейзажистів» — такий темі присвятили свою комсомольсько-молодіжну годину студенти другого курсу відділення журналістики філологічного факультету. Змістовну доповідь прочитала студентка Харківського художнього інституту т. Салова-Ященко. Її доповідь супро-

воджувалась демонструванням діапозитивів — репродукцій з картин визначних пейзажистів. Студенти переглянули репродукції з картин Саврасова, Левітана, Шишкіна, Куїнджі.

Доповідачем на комсомольсько-молодіжній годині четвертого курсу відділення журналістики виступив про-

фесор Харківського медичного інституту С. Л. Мінкін.

Доповідач докладно розповів про значення Павловської сесії для дальшого розвитку вітчизняної медицини, про нові методи знеболювання при хірургічних операціях, про значення антибіотиків та ін.

М. СЕРКІНА.

ВІДРАДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

(До підсумків студентської наукової конференції університету).

Вища школа покликана озброювати майбутніх спеціалістів передовішою в світі марксистсько-ленінською наукою, виховувати їх непримиренними до застою, здатними творчо, самостійно розв'язувати сучасні наукові та виробничо-технічні проблеми. Керуючись цими завданнями, студентське наукове товариство університету буде свою роботу на основі дальшого творчого вивчення геніальних праць товариша Сталіна з питань мовознавства, розробки спадщини великих російських учених, подання дійової допомоги промисловості, сільському господарству, великим сталінським будовам комунізму, вивчення історії вітчизняної науки.

Хорошою традицією в університеті стало проведення підсумкових студентських наукових конференцій, прив'язаних роковинам з дня народження В. І. Леніна. Ці конференції є оглядом студентської наукової діяльності протягом року, вони демонструють дедалі зростаючий потяг нашого студентства до наукової роботи. Так, в 1948 році на університетській підсумковій конференції було заслухано 13 робіт, в 1949—95, в 1950 — 110, в 1951—

198 і в 1952 році—268 студентських робіт. Якщо до початку квітня 1951 року в університеті працювали 57 наукових студентських гуртків, які охоплювали 1303 студентів, то зараз кількість гуртків зросла до 70, а загальна кількість учасників — до 1684 чоловік.

Поряд з поліпшенням кількісних показників можна констатувати й зростання якості виконаних робіт. Наукова діяльність студентів розвивається в цілому в тому ж напрямі, що й наукова робота кафедр і факультетів університету. Якщо в минулі роки серед студентських доповідей та досліджень було багато робіт реферативного характеру, а також невеликі обсягом експериментальні дослідження, то за останній час кількість оригінальних робіт і серйозних експериментальних досліджень значно зросла. Доказом цього є те, що багато робіт студентів університету надруковані в «Доповідах Академії наук», в союзних академічних журналах, «Учених записках» нашого університету. Тільки порівняно з минулим роком майже вдвоє збільшилась кількість студентів, які виконують експериментальні роботи; їх тепер налічується до 500 чоловік.

Недавно в університеті закінчилась підсумкова студентська нау-

кова конференція. Визначне місце в тематичній дев'яти секцій конференції зайняли роботи, пов'язані з дальшим вивченням геніальної праці Й. В. Сталіна «Марксизм і питання мовознавства». Серед них можна відзначити такі роботи, як «Вчення товариша Сталіна про внутрішні закони розвитку мов», «Зміни в лексичній колоспного села в світлі вчення Й. В. Сталіна про словарний склад мови», «Значення праці Й. В. Сталіна «Марксизм і питання мовознавства» для вивчення історії середніх віків» та багато інших.

Значне місце зайняла тематика про сталінську дружбу народів, про допомогу великого російського народу у створенні єдиної Української радянської держави, про непорушну дружбу російського та українського народів. Ці питання висвітлені в таких роботах, як «Допомога великого російського народу та інших народів СРСР українському народові в справі возз'єднання всіх українських земель в єдину Українську соціалістичну державу», «Переговори Богдана Хмельницького про приєднання України до Росії», «Відображення в українській радянській літературі споконвічної дружби великого російського та українського народів» та ін. На конференції було заслухано багато робіт, присвячених питанням історії вітчизняної науки, пріоритету російської і радянської науки у визначних наукових відкриттях, боротьби з кос-

мополітизмом, націоналізмом і, передусім, буржуазним українським націоналізмом, викриттю паліїв нової світової війни — американо-англійських імперіалістів, критиці людина-незалежності буржуазної «науки».

Багато заслуханих на конференції робіт становлять практичну цінність для нашого народного господарства. Це передусім стосується робіт, виконаних на хімічному, економічному, біологічному, геологічному і географічному факультетах.

Значну частину науково-дослідних робіт студентів біологічного факультету присвячено завданням вивчення мічурінської агробіології, фізіологічному вченню академіка Павлова, завданням підвищення продуктивності тваринництва та збільшенню урожайності сільськогосподарських культур, боротьбі зі шкідливими сільського господарства, рибоводству, шовківництву.

Багато студентських наукових робіт виконані на допомогу сталінським будовам комунізму. Студенти, які працюють в наукових гуртках біологічного факультету, були включені до складу комплексної експедиції, яка працювала в минулому році в районі будівництва Каховської гідроелектростанції та Південно-Українського каналу. За безпосередньої участю студентів там був зібраний великий матеріал, що являє собою значну наукову і практичну цінність.

Студенти четвертого курсу гео-

логічного факультету провели велику роботу по вивченню гідрології підземних вод зрештовуваної зони Присивашчя, яка може бути використана при складанні висновків про режим ґрунтових вод тепер та після здачі в експлуатацію Каховської гідроелектростанції. Студенти-механіки третього курсу фізико-математичного факультету працювали над темою «Застосування методів електротігродинамічної аналогії до вирішення деяких завдань, що виникли в зв'язку з проектуванням Каховської ГЕС» та ін.

В зв'язку з наступним 150-річчям ювілеєм Харківського університету, яке буде відзначено в 1955 році, посилюється потяг студентів до вивчення історії свого вузу.

Зараз студентське наукове товариство університету бере участь у міському огляді студентських наукових робіт. 145 кращих студентських наукових робіт, відзначених грамотами на підсумковій конференції університету, представлено на міський огляд.

Студентське наукове товариство почало широку підготовку до проведення науково-дослідних робіт влітку цього року. Гуртківці університету перебувають на сталінських будовах комунізму, в районах позазахисних смуг, відіуть в наукові командировки в Москву, Ленінград, Київ та в інші райони нашої країни.

В. ЛОГВИНЕНКО,
голова президії СНТ
університету.

Ліквідуємо недоліки в художньому вихованні студентів

Гр. Сивокін у своїй статті порушив одно з найважливіших питань підготовки педагогів. Він цілком правильно вказав на те, що в нашому університеті ще мало дбають про художнє виховання студентів.

Важко переоцінити значення естетичного виховання, як складової частини виховання всебічно розвинених будівників комунізму. Програма нашої партії вимагає «зробити доступними для трудящих всі скарби мистецтва...».

Одним з основних завдань естетичного виховання і є навчити розуміти і цінити мистецтво, розвинути художній смак, виховати любов до мистецтва, озброїти молоде покоління відповідними знаннями, умінням і навичками в галузі мистецтва, без чого неможливе правильне розуміння його і творча діяльність в цій галузі.

Цим самим естетичне виховання наближує мистецтво країни соціалізму, що дає людям радість і справжню насолоду, до мільйонних мас трудящих, сприяючи могутньому розквітові талантів в нашій країні.

Значення естетичного виховання одночасно полягає в тому, що вплив через мистецтво на маси є могутнім знаряддям. формування комуністичної свідомості.

Таке ідейне спрямування естетичного виховання, здій-

снюваного в нашій школі, владно вимагає, щоб і педагоги були художньо освічені.

Що ж треба зробити для поліпшення стану естетичного виховання студентів університету? Перш за все слід покінчити з організаційним відставанням в цій галузі. Треба чітко спланувати роботу в питаннях естетичного виховання студентів, передбачаючи в планах культурно-масової роботи найрізноманітніші форми художнього виховання: лекції й доповіді з питань мистецтва, зокрема лекції про естетичні погляди класиків марксизму-ленінізму, революціонерів-демократів; концерти-лекції, художні виставки, вечори художньої самодіяльності; читання й обговорення художніх творів, розучування радянських пісень, відвідування концертів, театрів, кіно з наступним обговоренням проглянутих і прослуханих творів; екскурсії до музеїв, робота з молодими поетами, письменниками, художниками тощо. Дуже корисним було б видання літературних альманахів силами починаючих поетів і письменників — студентів нашого університету, організація занять з класичного мистецтва, художнє оформлення аудиторій, кімнат в гуртожитках та ін.

Вся система перелічених та інших заходів в галузі естетичного виховання по-

винна забезпечити формування естетичних ідеалів у студентства. Такими ідеалами мають бути видатні твори класичного мистецтва, особливо російського та українського.

Успіху можна досягти лише в тому разі, коли елементами художнього виховання буде пройнята вся культурно-масова робота громадських організацій на факультетах. Тільки тоді людина навчиться бачити красу не лише у співах, музиці, літературі, театрі, кіно, але й у нормах комуністичної поведінки, в побуті, праці, відпочинку, в мові тощо.

Подолання організаційного відставання в галузі естетичного виховання студентів вимагає також всемірно поширити гуртки самодіяльності і ґрунтовно поліпшити їх роботу. Треба скласти й затвердити програму занять гуртків, забезпечивши в них чітке коло знань і навичок, що їх мають набути члени гуртків. Важливо, щоб естетичне виховання не зводилося до повчань, а передбачало б безпосереднє споглядання мистецтва і його діяльне відтворення.

Згаданими вище та іншими методами художнього виховання має бути охоплена основна маса студентів. В цьому — одно з найважливіших завдань політико-виховної і організаційної роботи громадських організацій університету.

Доцент А. ТКАЧЕНКО.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„Зрушень не помітно“

В кореспонденції під таким заголовком було піддане критиці комсомольське бюро хімічного факультету за недостатню увагу підвищенню трудової дисципліни серед студентів.

Як повідомила редакцію секретар комсомольського бюро Л. Мельник, на факультеті відбулися комсомольські збори на тему «Суво-

ре дотримання комсомольської дисципліни — першочерговий обов'язок кожного члена ВЛКСМ». Збори різко критикували комсомольську групу третього курсу за низьку трудову дисципліну і прийняли рішення — на засіданні бюро заслухати звіти старост третього курсу про відвідування студентами академічних занять.

Були проведені збори студентів третього курсу, на яких обговорювались питання трудової дисципліни. Було вирішено встановити суворий контроль з боку старост і групоргів за відвідуванням лекцій, кожний випадок пропуску занять негайно обговорювати на оперативних «летучках».

Поліпшити комсомольську роботу серед випускників

Більшість студентів п'ятого курсу історичного факультету з самого початку цього семестру серйозно взялась за підготовку своїх дипломних робіт. Зараз випускники закінчують оформлення і здачу робіт.

Однак в навчальній та громадській роботі комсомольців-п'ятикурсників ще є істотні недоліки. Окремі студенти — тт. Недух, Теличко — несерйозно поставились до підготовки своїх дипломних робіт, не звертались за допомогою до консультантів.

Не все гаразд з політико-виховною роботою на п'ятому курсі. Деякі комсомольсько-молодіжні години були проведені на низькому ідейно-теоретичному рівні, особливо в другій групі, де комсоргом т. Шаталін. Студентки тт. Каратаєва, Волкова дуже слабо розбираються в міжнародній та внутрішній політиці Радянської держави.

Комсомольський актив, в тому числі комсорги тт. Шаталін, Соляник і Євтеєв, мало уваги приділяють політико-виховній роботі в групах. Більше того, самі вони не можуть похвалитися високою дисциплінованістю. Про це свідчить хоча б той факт, що комсорги п'ятого курсу двічі зривали обговорення питання про комсомольську роботу серед дипломників, не з'явившись на засідання комсомольського бюро факультету. Комсорги тт. Шаталін і Євтеєв не прийшли на засідання бюро і втретє.

Комсомольському активу п'ятого курсу слід вжити дійових заходів до налагодження політико-виховної роботи серед випускників, організувати якнайкращу підготовку комсомольців до наступних державних екзаменів.

Г. ЧЕРНЯВСЬКИЙ,
член комсомольського бюро історичного факультету.

Контроль за виконанням комсомольських доручень

На початку навчального року 28 комсомольцям географічного факультету були дані відповідальні доручення — працювати агітаторами на підшефному заводі. З перших же днів майбутні географи дружно взялися за роботу. Раїса Олійник, Клавдія Губенко, Лідія Щербак, Варя Партоліна, Женья Байдакова, Валя Гаркавцева та інші щонеділі виїждять на підшефний завод, проводять з робітниками бесіди, читають їм доповіді на актуальні теми.

Комсомольські групи, факультетське бюро постійно контролюють виконання доручень. Особливо добре налагоджений контроль на третьому курсі в групі «економгеографів» (комсорг т. Бекетова). На комсомольських зборах групи агітатори інформують про свою шеф-

ську роботу, обмінюються досвідом.

Недавно на таких зборах комсомольці виявили, що агітатор Жанна Заїка рідко виїждить на завод, іноді виступає перед робітниками не підготувавшись до бесіди чи доповіді.

Не виконала т. Заїка і тимчасового доручення. Щосуботи на третьому курсі один із студентів робить огляд газет та журналів за тиждень. Всі комсомольці сумлінно готують ці огляди. Тільки Ж. Заїка поставилася до цього не по-комсомольському. Коли надійшла чергова субота, виявилось, що вона підвела всю групу, не підготувавши огляду газети «За прочный мир, за народную демократию». Комсомольська група суворо засудила поведінку Ж. Заїки.

А. РАДЧЕНКО.

Наші кращі кореспонденти

☆

☆☆☆

☆

Вони завжди охоче допомагають робити газету.



Володимир Литвинов,
студент першого курсу філологічного факультету, відділення журналістики.



Світлана Шляхова,
студентка першого курсу філологічного факультету, відділення журналістики.



Анатолій Мельниченко,
студент першого курсу філологічного факультету, відділення журналістики.



Георгій Сербін,
студент другого курсу філологічного факультету, відділення журналістики.
Фото І. МАНЖАРИ.

Виставка з нагоди дня більшовицької преси

В Центральній науковій бібліотеці відкрилась виставка, присвячена Дню більшовицької преси. На ній представлені праці В. І. Леніна та Й. В. Сталіна про роль преси, матеріали про ленінську «Искру» і сталінську «Брззолу», про бойовий орган нашої партії — «Правду».

«Радянська книга» — так зветься один із розділів виставки. Тут демонструються кращі радянські видання політичної і художньої літератури, періодики. Показані чудові видання творів Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна, зразки наукових видань, література серій «Класики науки», «Літературні пам'ятники», «Життя видатних людей».

На виставці показані також радянські видання зарубіжної літератури, зокрема творів письменників країн народної демократії.

Окремий розділ виставки складає періодика країн народної демократії.

В. МАЗМАНЬЯНЦ.

Вдалий спектакль

(Комедія „В степах України“ в постановці драматичного гуртка фізико-математичного факультету).

...Ось вже закрилася завеса, і світло спалахує в залі. Але тиша панує серед численних глядачів: вони ще під владою думок про нашу Батьківщину, про щастя жити в радянський час, що перетворює і природу, і свідомість людей.

Комедія „В степах України“ О. Корнійчука, яку поставив драматичний колектив фізико-математичного факультету, — значне і відрядне явище в культурному житті університету. Герої п'єси — живі, близькі нам люди. Ми впізнаємо в них багато рис наших добрих знайомих. Успіх цієї тала-

Постановка п'єси „В степах України“ на факультетській сцені мала великий успіх у громадськості. Радіє світло й майстерне відтворення нашої дійсності, дбайлива й любовна режисерська робота.

Актуально звучать сцени в другій дії. Ніби сьогодні кинув Часник в обличчя палям війни свої слова: «Війна? Будемо битись, але з такою лютю, що світ не бачив, бо людина над усе люте, коли їй дах заважають будувати». Це слова господаря нашої країни — натхненного трудівника, колишнього воїна, який в боях здобув собі і своєму народові щастя і мир.

Дуже вдалі масові сцени в другій дії, де панує молодість, свіжість, де показана сила і згуртованість колективу.

Серед виконавців — люди різного віку. Деякі прийшли в університет з середньої школи, інші — з виробництва, з фронту. Є тут учасники самодіяльності з великим стажем: В. Мілях, Р. Чорна, В. Півненко. Разом з ними виступають гуртківці, що недавно прийшли до колективу: В. Лебедев, Ю. Петренко, Д. Ключев.

З великою теплою і ширістю передають Р. Чорна і В. Вертель в образах Катерини та Олексія риси сучасної колгоспної молоді, культурної, сповненої світлим задумом, неполегливої в досягненні поставленої мети. Добре передає Р. Чорна поривчастість, відвагу і ширість Катерини.

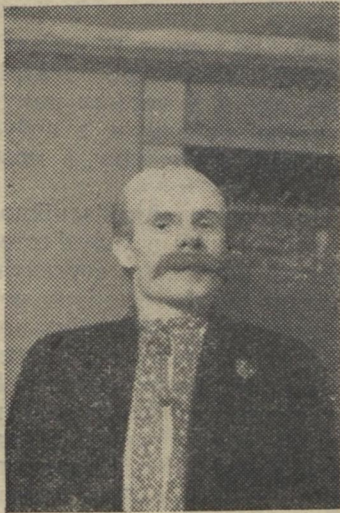
К. Гончаров в основному вірно розуміє образ Довгоносика, агента колгоспу «Тихе життя», і вдало показує дрібного хизака, якого важко перевиховати. Однак Гончаров розуміє Довгоносика спрощено, іноді грає надто схематично. Його Довгоносик — явний шахрай, тоді як по п'єсі це замаскований негідник, якого важко викрити. Заважає студентів і деяка скованість рухів.

В епізодичних ролях хочеться відзначити студентів І. Ковалю (Макогон), Д. Ключова (міліціонер Редька), І. Шуцьку (Хустка), яким вдалося створити певні образи. Це ж саме можна сказати і про студентів Л. Клугман (Галю) та А. Рейзельмана (секретар обкому). Однак у Л. Клугман Галю надмірно вразлива, а це шкодить образу. Хотілося б, щоб Рейзельман грав з меншою напруженістю.

Заслуженим успіхом у спектаклі користувалися студенти В. Мілях (Кіндрат Галушка) та В. Лебедев (Саливон Часник). З під-

несенням грає Галушку Віктор Мілях. Від першої до останньої дії він веде свою роль продумано й переконливо, у гумористичному плані.

Добре грає Часника Віктор Лебедев. Часник у нього — рішуча, вольова людина, передовий колгоспний вождь. В. Лебедев показує в ньому силу, здатну вести за собою колгоспні маси. Але, відображаючи цю основну рису, гуртківцеві змалював трохи однотонний портрет. Ми хотіли б побачити у Часника більше стриманості й чуйності.



Студент IV курсу В. Мілях у ролі Кіндрата Галушки.

Фото К. ГОНЧАРОВА.

Живий інтерес і гаряче схвалення цієї постановки громадськості університету свідчать про високу виконавчу майстерність студентів-гуртківців. Драматичний колектив факультету створений лише в цьому році. Але, незважаючи на свою відносну молодість, гуртківці продемонстрували досить високу сценічну культуру й техніку акторської гри, вміння глибоко трактувати образи героїв п'єси.

Молодий постановник І. Даниленко, студент театального інституту, реалістично вирішив основні епізоди п'єси, багато і успішно попрацював з гуртківцями.

Правильно розкривши ідею п'єси, аматорський колектив добре справився із своїми завданнями. Глядачі щиро вітали весь колектив драматичного гуртка і його режисера за вдалих спектакль.

Г. СЕРБІН.
В. ЛИТВИНОВ.

Майбутні журналісти готуються до сесії



Група студентів відділення журналістики працює в кабінеті преси.

Фото Г. ЗАЛЮБОВСЬКОГО.

Перша конференція читачів

Недавно відбулася конференція читачів Центральної наукової бібліотеки нашого університету. На запрошення дирекції прийшло понад 100 читачів.

У своїй доповіді заступник директора бібліотеки т. Софронів відзначив, що колектив бібліотечних працівників, керуючись настановами партії і уряду про роботу радянської вищої школи і розвиток науки, приклав багато зусиль до якнайкращого обслуговування читачів.

Бібліотека практикувала різноманітні способи популяризації своїх книжкових фондів та новинок літератури: книжкові виставки, оформлення вітрин, бібліотечні огляди тощо. Вживалися заходи до швидшого задоволення запитів відвідувачів.

Наведені тов. Софронів цифри наочно показали розвиток роботи в бібліотеці. В 1951 році маємо таке зростання проти 1950 року: кількість постійних читачів бібліотеки збільшилася — з 5609 до 6046 чол.; число відвідувань — з 85 538 до 106 273, видача книг — з 355 000 до 411 681 примірників; поповнення книжкового фонду — з 10 465 до 14 295 примірників, організовано виставок 167 (проти 124 в 1950 р.).

В обговоренні доповіді тов. Софронів взяли участь 9 читачів. Майже всі вони висловлювали подяку працівникам ЦНБ за сумлінну і швидку роботу, за чуйне ставлення до відвідувачів.

Кандидат хімічних наук В. Толмачов заявив, що Центральна наукова бібліотека проводить велику роботу і задовольняє запити читачів як своїми книжковими

фондами, так і дбайливим обслуговуванням.

Аспірант В. С. Боянович говорив про те, що добре оформлені виставки, які систематично влаштовуються в бібліотеці, дають можливість студентам наочно ознайомитися з рідкісними виданнями.

Були відзначені і деякі хибки в роботі бібліотеки. Зокрема, невідповідність фондів каталогам, внаслідок чого читачі, виписавши книжку за картотекою, нерідко одержують відповідь, що такої книги нема в бібліотеці. Кімната для наукових працівників мала і не вміщує всіх тих, хто сюди приходить працювати над книгою. Відчувається потреба в кваліфікованому перекладачі, який би оперативніше обслуговував читачів.

Господарська частина бібліотеки погано стежить за станом приміщень: взимку у книгосховищах і в читальних залах холодно, подекуди протікає дах, від чого псується книжки.

Завідувач відділом обслуговування читачів тов. Базарова звернула увагу на те, що деякі читачі некультурно поведуться з книжками: підкреслюють рядки, ряслять чорнильними плями, розривають, а іноді й зовсім виривають сторінки.

Перша конференція читачів була дуже корисною для працівників бібліотеки: вона допомогла виявити хибки в їх роботі, підказала, як краще організувати обслуговування читачів, як краще пропагувати літературу, зокрема твори великих корифеїв науки — Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна.

А. СКРИПЧЕНКО.

РОЗПОВІДІ ОЧЕВИДЦІВ

(Американська молодь хоче знати правду про Радянський Союз).

Як видно з матеріалів, що публікуються в американських юнацьких газетах, молоді американці проявляють великий інтерес до життя в Радянському Союзі і особливо до життя радянської молоді.

Прагнучи відповісти на численні запитання своїх читачів, прогресивна газета «Челленджер» почала друкувати матеріали про життя в Радянському Союзі. В одному з номерів цієї газети надруковані інформаційні замітки під загальним заголовком «Факти про радянські металургійні підприємства». Тут же друкуються уривки з доповіді делегації американських профспілок, яка побувала в минулому році в СРСР.

В доповіді говориться, що під час відвідування радянських заводів делегація звернула особливу увагу на винятково сприятливі умови праці і на чистоту в підприємствах. В доповіді підкреслюється, що адміністрація проявляє велике піклування про здоров'я робітників.

В тому ж номері газети опубліковані матеріали, де розповідається про нестерпні умови праці на американських металургійних підприємствах. Газета повідомляє численні факти про те, якої жорстокої експлуатації зазнають молоді американські робітники. Через потогонну систему та відсутність елементарних заходів з техніки безпеки на металургійних заводах, як і у всій американській промисловості, стався багато нещасних випадків, що приводять до каліцтва і навіть загибелі робітників.

В одному з номерів газети «Челленджер» надруковані відповіді на запитання, які надійшли до редакції від молодих американців. Відповідає читачам Сідней Крамер — один із членів делегації американської молоді, який був присутній на фестивалі молоді і студентів у Берліні і зробив поїздку по СРСР.

Робітник швейної промисловості Нью-Йорка запитав: «Чи існує антиамериканська пропаганда в Радянському Союзі? Чи готує

вона народ до війни?». На основі особистих спостережень і численних бесід з радянськими людьми Сідней Крамер пише: «В Радянському Союзі немає антиамериканської пропаганди. Людей не готують до війни. Все, що ми бачили, слухали і відчували в СРСР, — це прагнення до миру».

Сідней Крамер докладно розповідає про те, що пропаганда війни в СРСР заборонена законом. Він повідомляє, про велику працю радянських людей в галузі розвитку мирної економіки. Під час відвідування будівництва висотних споруд, шкіл, під час бесід на сталінградських заводах — скрізь на делегацію справляло сильне враження прагнення радянських людей до миру.

Американська делегація, повідомляє Крамер, розмовляла з багатьма тисячами студентів і постійно прийшла до висновку, що радянська молодь має прекрасне сучасне і чудове майбутнє. Вона впевнено трудиться і вчиться, бо добре знає, що робота для неї завжди знайдеться. Сідней Крамер нагадує про те, що в СРСР йде грандіозне будівництво. Скрізь потрібні кваліфіковані люди. Він повідомляє, що тільки в минулому році радянські інститути випустили десятки

тисяч молодих спеціалістів. Всі ці люди вчилися на кошти держави.

Молода домогосподарка з Детройта надіслала до редакції листа, в якому запитав: «Чи мають жінки в СРСР такі ж можливості, як і чоловіки, для свого розвитку?». У відповіді говориться: «Жінки мають такі ж можливості, як і чоловіки, без будь-яких умовностей і обмежень. Це записано в Радянській Конституції, і це ми бачили своїми очима».

Газета «Челленджер» відповіла також на лист «болільника» за одну з спортивних американських команд, який запитав: «Чи розмовляє радянська молодь про такі види спорту, як бейсбол і футбол? Якими видами спорту вона займається, який вигляд мають її атлети?».

«Наскільки сильні радянські спортсмени, — відповідає Сідней Крамер, — показують такі факти. Радянські фізкультурники завойовували десятки світових рекордів по ковзанярському спорту, плаванню, легкій і важкій атлетиці. Вони є чемпіонами Європи по баскетболу, гімнастиці, боротьбі та по ряду інших видів спорту. Таким чином, радянські фізкультурники завойовують світові рекорди».

Редактор газети «Чикаго Марун», яка видається в Чикагсько-

му університеті, Алан Кімел, був усунений від редагування газети за те, що їздив на фестивалі молоді і студентів у Берліні, а потім зробив поїздку по Радянському Союзу. Однак навіть після усунення його з посади редактора в цій газеті була надрукована серія статей Алана Кімела з наполегливою вимогою студентів.

Алан Кімел правдиво розповів про все, що він бачив на фестивалі молоді і студентів у Берліні і країнах народної демократії.

Автор статті розповідає, що американська делегація скрізь мала можливість одверто бесідувати з усіма радянськими людьми і їй ніколи не відмовляли в наданні офіціальних матеріалів з питань, які її цікавили.

«Все, що я бачив в СРСР, — пише наприкінці Алан Кімел, — переконало мене в тому, що радянські люди хочуть миру і потребують його для того, щоб добитись повного достатку: вони називають це комунізмом. Я описав все, що бачив своїми очима».

(З газети

«Комсомольская правда»).

Редактор В. ХОЛОДКОВ.